

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
PREVENTIVA A LA RAMBLA 118-120 i C/
PORTAFERRISSA, 1-3 (BARCELONA)

Codi MHCB: 100/04

Data intervenció: del 30 de juny al 30 de juliol de 2004.

Vanesa Triay Olives

Setembre de 2006

ÍNDEX

- 1. INTRODUCCIÓ I SITUACIÓ GEOGRÀFICA**
- 2. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS**
- 3. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ**
- 4. METODOLOGIA**
- 5. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES**
- 6. CONCLUSIONS**
- 7. BIBLIOGRAFIA**
- 8. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC**
- 9. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA**
 - 9.1- Documentació fotogràfica**
 - 9.2- Documentació Planimètrica**

1. SITUACIÓ DEL JACIMENT

La intervenció de recerca arqueològica preventiva amb codi 100/04 es troba situada a La Rambla de Barcelona.

Els treballs realitzats per **FECSA/ENDESA** amb número de llicència FECZE046759 i adjudicats a l'empresa sub-contractada **ESPELSA** han estat supervisats pel **Servei d'Arqueologia Urbana del Museu d'Història de la Ciutat, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona**.

La direcció arqueològica d'aquesta intervenció ha estat assumida per l'arqueòloga Vanesa Triay Olives de l'empresa **ATICS S. L Gestió i Difusió del Patrimoni Arqueològic i Històric**.

Els treballs arqueològics es van iniciar el dia 6 de Juliol i finalitzaren el dia 22 del mateix mes de 2004.

La ciutat de Barcelona es troba dins d'un terme municipal que s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km. d'amplària (l'extensió total del terme és de 91,41 km²), limitada al NW per la serra de Collserola, entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besós. La seva funció de capital ha estat sens dubte afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord-Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besós-Congost-Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-Balear, dibuixà el que, a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins. En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic se sedimentaren dipòsits marins, dels quals són testimonis el seguit de turons suara anomenats. El Pla, que des de Collserola va baixant suaument i d'una manera regular, en el punt de contacte entre la Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura de continuïtat amb la presència d'un salt o esglaó d'uns vint metres, clarament visible en la

morfologia urbana. Aquest tall va ser aprofitat per la defensa, recolzant-hi les muralles, o per a l'economia, instal·lant a les Moles diversos molins aprofitant el sallent. De l'esglaió cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral.

Així doncs, el Pla es pot dividir en tres sectors: El *Pla inclinat*, els *turons arran de mar*, i el *pla de baix*, que correspondria a la zona compresa entre l'esglaió i el mar. En aquest sector hi dominen materials al·luvials més fins aportats per rieres, torrents i les aigües d'escorrentiu que baixen de la serra i, també, dels corrents marins.

2. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIIONS ANTERIORS.

Com ja s'ha esmentat anteriorment la intervenció arqueològica preventiva afectarà a un tram de La Rambla i a una petita part del carrer Portaferrissa. Per tant, serà interessant emmarcar-los dins una realitat més àmplia i no solament com a carrers aïllats, de manera que es pugui entendre millor el seu significat històric.

En els seus orígens La Rambla havia estat un rieral format per aigües provinents de les muntanyes que coronaven el pla de la ciutat per ponent i migdia.

Quan a la paraula "rambla" la trobem com a forma catalanitzada del terme àrab *rambla* la qual significava torrent, rieral o curs d'aigua. En temps antic aquesta riera havia rebut diversos noms com: Cagadell o Cogadell, Còdols o Codell, riera d'en Malla, d'en Bonanat, d'en Ponç i d'en Pomet.

La ciutat de Barcelona des del segle IV estava encerclada per la muralla romana. Ja des de mitjans del segle XI la població havia desbordat el recinte murallat i s'havia estès pel territori circumdant; inicialment seguint camins que arrencaven de les quatre portes obertes en la fortificació i més tard ocupant bona part dels espais intermedis.

Aquesta també fou l'època d'implantació dels grans convents com el de Sant Francesc o Santa Caterina, ocupant així grans espais a les afores de la ciutat i aglutinant al seu costat zones de poblament.

Com a resultat de tot això, a la segona meitat del segle XIII la ciutat ocupava 150 hectàrees amb més de 30.000 habitants, de manera que Jaume I s'emprenqué en la construcció d'una nova muralla que englobés els nous barris o *vilanoves*. Així doncs, ens trobem que en el 1248 ja hi havia un tram de la muralla que tancava els suburbis més importants – Santa Maria del Pi i Santa Maria del Mar –. Aquesta nova edificació a més de complir una missió defensiva també simbolitzava el poder i les llibertats del municipi.

De manera que La Rambla al segle XIII deixà de ser només un accident geogràfic fora de les muralles romanes i va passar a convertir-se en una defensa militar. Alhora, però, també esdevingué un obstacle important que impedí durant molt temps el creixement urbà pel cantó de ponent a més de

convertir-se en línia de partició entre la ciutat vella i el nou suburbi o raval el qual es va anar formant lentament durant gairebé quatre segles.

Durant la construcció d'aquesta muralla de La Rambla s'adonaren que l'espai resguardat per la fortificació era reduït i que calia ampliar-lo. De manera que fou acordat construir un tercer cercle defensiu anomenat muralles del rei Pere III. Així que es produí l'ampliació del recinte murallat i es va construir la muralla del Raval, deixant la zona de La Rambla com una segona línia de defensa. El cinturó defensiu es va completar al segle XVI, amb la construcció de la muralla de mar.

En els segles XVI i XVII les muralles de La Rambla es van mantenir intactes com a mur de defensa interior. De totes maneres, però, aquest sector de la muralla va perdre poc a poc la seva funcionalitat, com així ho documenta la presència d'habitatges adossats a ella.

A més, l'antic torrent començava a tenir l'aspecte de carrer gràcies a l'edificació, pel costat del Raval, de construccions monàstiques que van convertir La Rambla en una via de convents. També hi havia edificis públics com la Universitat o Estudi General davant la Porta de Santa Anna; i a la part més pròxima al mar, la foneria dels canons.

El moment en què es podria començar a considerar La Rambla com a un carrer seria a partir del segle XVIII, quan es dóna permís per edificar cases a l'espai ocupat per les muralles. Al 1772 foren enderrocades les muralles entre les Drassanes i la porta dels Ollers i a les darreries de segle s'urbanitzà el carrer. Així doncs La Rambla es convertí en una passeig.

La importància d'aquest carrer augmentà amb les successives reformes que hi tingueren lloc: el 1824 s'inaugurà el carrer Ferran; 1844 fou construït el teatre del Liceu; i el 1848 la plaça Reial. Les muralles van anar essent enderrocades de mica en mica.

Així doncs, el nou passeig fou lloc de residència de nobles i comerciants enriquits, amb exemples com el palau de la Virreina o el Moja. Malgrat la nova imatge, La Rambla mantingué el seu caràcter conventual, amb convents ja existents com el de Santa Mònica o d'altres de més nous com és el cas dels Caputxins, que data de l'any 1718.

Finalment l'alineació actual del carrer tingué efecte en ser derrocada la muralla, totalment, entre els anys 1848 i 1856.

A més de la història general de La Rambla de Barcelona seria interessant centrar-nos una mica més en la part alta d'aquesta, lloc on es va desenvolupar el seguiment en qüestió. Aquesta zona es coneguda com a **Rambla dels estudis**, això es deu a què en aquest espai hi havia l'Estudi General o Universitat situat a la vora de les torres del Porta de Santa Anna. Aquesta institució fou fundada per Martí I el 1402 i reformada per Alfons el Magnànim el 1450. Felip V suprimí la universitat barcelonina i convertí l'edifici en caserna. El 1843 fou enderrocat per tal d'obrir a les muralles la Porta d'Isabel II.

La rasa que obriren els operaris d'ESPELSA es localitzà en aquesta part alta de La Rambla en concret vorejava la façana del palau Moja. Aquest palau fou construït a finals del segle XVIII per l'arquitecte Josep Mas i Ordal a càrrec dels marquesos de Moja. A meitat del segle XIX a l'extingir-se aquesta família el palau fou adquirit per diverses personalitats com el marquès de Comilles o els comtes Güell. Actualment és propietat de la Generalitat de Catalunya, lloc on té la seu la direcció General de Patrimoni Cultural.

Pel que fa als **antecedents arqueològics** s'hauria d'esmentar l'existència de diverses intervencions al llarg de La Rambla. En primer lloc trobaríem la intervenció al pàrquing Alarcón S. A. (Josefa Huertas, 1997), situat al carrer Escudellers. Aquest pàrquing comportava l'ocupació del subsòl de la plaça Joaquim Xirau i del Frontó Colom, així com l'obertura d'una rampa d'accés a La Rambla de Santa Mònica/Plaça del Teatre. En aquest cas es va poder documentar més de 20 metres del tram de la muralla del segle XIII.

Una segona intervenció també realitzada per Josefa Huertas es portà a terme durant les obres de reforma i edificació en la parcel·la situada al número 70 de La Rambla. En aquesta ocasió es trobà un fragment de la muralla medieval situat entre el carrer Ferran i el Pla de la Boqueria, d'uns 7.5 metres de longitud i una alçada de 3 metres així com també fragments de ceràmica vidrada i els decorats en verd i manganès.

També sembla ser que hi hauria hagut una tercera intervenció en la zona de La Rambla al davant de l'antic centre del Sepu al realitzar una habitació soterrada per a la col·locació de diversos transformadors elèctrics. En aquest s'haurien trobat restes de la muralla de Jaume I, però no s'ha pogut trobar en el Servei d'Arqueologia de la Generalitat la memòria en qüestió.

També s'hauria d'esmentar la intervenció realitzada en el carrer d'en Roca 36-36 i Portaferrissa 4-16 (Esther Medina, 2002) per la proximitat amb el nostre seguiment. En aquest cas es realitzà una rasa per a la instal·lació d'una línia soterrada de baixa tensió i no es va obtenir cap tipus d'informació arqueològica ja que no aparegueren cap tipus de resta.

Finalment - tot i estar una mica més allunyat - també seria interessant tenir en compte la intervenció portada a terme deguda a la construcció d'un ascensor dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya al carrer Pelai 62, tot just a tocar amb La Rambla, (Pere Lluís Artigues, 2001). Aquí es va poder documentar una part del tram i una torre circular de la muralla de Pere el Cerimoniós del segle XIV.

3. MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS.

Les motivacions per les quals s'ha fet necessari un seguiment arqueològic en aquesta zona de La Rambla es deu a què aquesta es troba en un espai de gran interès arqueològic i d'alt valor històric. Per tant, hi hauria possibilitats de trobar restes arqueològiques vinculades a la història de la Ciutat Comtal ja que:

- Es troba en una de les zones pertanyents als límits del *suburbium* de la ciutat romana.
- Es troba en el traçat de la muralla medieval que delimitava la ciutat.

Els objectius seran recuperar les possibles restes arqueològiques que puguin aparèixer durant la realització de la rasa de FECSA de 110 metres de llarg, realitzada per tal de portar al número 120 de La Rambla una línia de baixa tensió soterrada des del carrer Portaferrissa 1-3 on hi ha la connexió elèctrica.

4. METODOLOGIA.

La metodologia arqueològica aplicada ha estat la basada en el mètode de registre utilitzat per E.C. Harris (1979) i per A. Carandini (1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen, realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d'"Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns del altres. Cada U.E. es registra en una fitxa on s'indica la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, i la posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques amb les que es relaciona.

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic, compost per plantes i seccions i la documentació fotogràfica dels treballs realitzats.

A més de la base metodològica de tipus teòrica usada en tot moment per l'arqueòloga també s'ha d'esmentar que aquesta sempre s'ha trobat al costat dels treballadors d'ESPELSA per tal d'anar seguint l'obertura de la rasa de forma visual directe per tal de poder identificar les possibles restes arqueològiques que podien anar sortint.

Per poder obrir l'acera per on havia de passar la rasa, els operaris han utilitzat en primer lloc el martell pneumàtic per poder així trencar les rajoles i la seva preparació de formigó. Després un cop tretes les restes de les rajoles i de manera manual han acabat de rebaixar la rasa mitjançant un pic i una pala. En el cas de l'aparició d'algun mur aquests han estat netejats amb un palatí i escombra per poder delimitar-lo millor i facilitar el dibuix i la fotografia.

5. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES.

El dia 13 de juliol de 2004 es van iniciar les tasques de reforç de la xarxa elèctrica a partir de la canalització en rasa i instal·lació soterrada de la línia de baixa tensió degut a les millores del servei elèctric del barri.

La rasa excavada pels operaris d'ESPELSA – a la que anomenarem rassa 100 – tenia unes coordenades UTM inicials de 30814829,81893858 (al davant del número 120 de La Rambla) i finals de 30861527, 81821496 (a l'alçada 1-3 del carrer Portaferrissa).

A l'arribar al lloc del seguiment ens vam trobar que el dia anterior ja s'havien realitzat 3 sondeigs que havien de servir als operaris per determinar per on havien de fer passar la rasa. En aquests no es van documentar restes arqueològiques.

La rassa 100 es va iniciar a la vorera de La Rambla a l'alçada de la llibreria de la Generalitat i es va anar obrint en direcció a la finca número 120. Un cop arribat a aquest número - on s'havia de fer la connexió - es va continuar la rasa, des d'on s'havia començat a obrir, cap al número 1-3 de Portaferrissa on s'havia de fer l'empalmament amb els cables elèctrics ja existents.

Aquesta rassa tenia 110 metres de llarg, una amplada entre 30 i 40 cm i una profunditat que oscil·lava entre 40 i 60 cm. Respecte la direcció de la rassa 100 s'hauria de dir que aniria paral·lela a la línia de façana del palau Moja en la seva part de La Rambla (NW-SE) i girava finalment cap el carrer Portaferrissa (S - E).

Aquests 110 metres de rassa es van obrir esglaonadament; entre 20 i 24 metres diaris. Després es col·locava el tub per on havien de passar els cables elèctrics, es tapava amb sauló i formigó i finalment es reposava el paviment. Cal afegir que abans d'obrir la rassa en alguns trams es van fer alguns sondeigs – en concret 4 – per determinar per on conduir-la.

Al llarg de tota la rassa 100 i els sondeigs no van aparèixer restes arqueològiques tret d'una part d'una sabata de fonamentació d'un mur modern. De fet s'hauria de recalcar la gran quantitat de serveis amb què ens vam trobar

i que van dificultar la col·locació dels nous cables de baixa tensió. Fins i tot en un tram del carrer Portaferrissa la potència del formigó era tanta que es va optar per passar els tubs per sobre.

Així doncs, només es va poder documentar la presència de restes de la fonamentació en el sondeig realitzat just al davant de la finca 120 i que havia de servir per veure per on sortien els cables elèctrics de l'edifici. El sondeig en qüestió fou documentat com sondeig 1000. Les dimensions inicials del sondeig van ser de d'1 x 60 cm, però es va anar ampliant fins a 1.10 x 80 cm ja que la instal·lació que havia d'estar feta des de la finca no aparegué.

A sota el nivell de rajoles (de 20 x 20 x 3 cm) que formarien el paviment de la vorera, U. E. 1001, hi havia un segon nivell de preparació de formigó, U. E. 1002, el qual tenia una potència màxima de 10 cm. El nivell de sauló que cobria la sabata de fonamentació, U. E. 1003, també tindria una potència màxima de 10 cm. De la fonamentació U. E. 1005 i la seva rasa U. E. 1004 només es podia apreciar l'arrebossat de morter de calç de color blanquinós. Les dimensions que es podrien apreciar serien les permeses per las rasa de manera que no eren reals. Així doncs, la sabata de fonamentació U. E. 1005 tenia unes dimensions vistes de 70 cm de llarg, 34 cm d'amplada, una profunditat de 32 cm, i el trobaríem a una cota de 11.358 metres s. n. m.

També s'hauria de dir que estava molt malmès ja que hi havia evidències que s'havia trencat en diversos casos per poder-hi passar per sobre alguns serveis.

Quan a l'estratigrafia general de la rasa 100 i de la resta de sondeigs s'ha de dir que es van unificar les unitats estratigràfiques ja que, tret del sondeig 1000, en la resta de la intervenció els nivells van ser els mateixos.

Així, havia un primer nivell de rajoles, U. E. 101, que formaven el paviment de la vorera i del carrer Portaferrissa. Segons el tram de la rasa hi van haver variacions en les mides de les rajoles: en el tram del davant del palau Moja les rajoles tenien unes dimensions de 60x30x4 cm; des de l'acabament del palau fins al davant de l'edifici 120 les rajoles eren més petites, 20x20x3cm; finalment l'enllosat del carrer Portaferrissa 60x40x7 cm.

A sota hi vam trobar la U. E. 102 que estava formada pel formigó de la preparació del paviment. Aquesta tenia una potència que anava des dels 18 als

22 cm, tret de la zona de creuament del carrer Portaferrissa amb una potència vista de 40 cm.

Finalment ens vam trobar amb el nivell de sauló barrejat amb restes de material constructiu contemporani, fruit de l'obertura del carrer degut a la instal·lació d'altres serveis, U. E. 103, que oscil·lava força al llarg de la rasa, sempre condicionat pels serveis amb què apareixia. De manera que tenia una potència d'entre 20 i 40 cm.

El dia 21 de juliol es va acabar l'obertura del darrer tram del carrer Portaferrissa i la intervenció arqueològica va finalitzar.

6. CONCLUSIONS.

Les conclusions que es poden extreure de la intervenció arqueològica realitzada des de La Rambla 120 fins el carrer Portaferrissa 1-3 degut a la canalització de la xarxa elèctrica de baixa tensió han estat molt escasses.

Tot i trobar-nos en una zona amb gran potencial arqueològic, el cert és que al llarg dels 110 metres de la rasa 100 no s'han trobat evidències arqueològiques ni pel que fa a estructures ni a material ceràmic. Això es pot deure a què la rasa no tenia molta potència, com a màxim 60 cm, i que es van resseguir antigues rases com així ho corrobora el fet de trobar tants serveis i sauló.

L'única resta arqueològica que es va poder documentar es localitzà en el sondeig 1000. Es tractava de part de la fonamentació, U. E. 1005, del mur de la façana de l'edifici número 120 de La Rambla.

De la sabata només es podia veure l'arrebossat de morter de calç de color blanquinós ja que la visió que es va poder tenir d'aquesta fou molt parcial. Al poder veure només la part del sondeig, es desconeix si les seves dimensions eren majors. Seria interessant recalcar que la fonamentació es trobava força malmesa; diversos serveis passaven tot just a la vora i no es descarta que per passar els diversos tubs s'hagués trencat part d'aquesta.

Quan a la cronologia de la fonamentació s'hauria de dir que inicialment, al no haver-hi material associat que ens la datés, semblava que no es podria saber quina fou l'època en què aquesta es construï. Però resulta que la façana de l'edifici 120 de La Rambla formava part de la façana del jardí del Palau Moja. De manera que, després de l'estudi històric d'aquest emblemàtic edifici barceloní, es pogué saber la cronologia exacta de l'estructura en qüestió.

Així doncs, sabem que al voltant de l'any 1934 es va corregir la línia de façana del palau, per tal d'eixamplar la vorera i així s'obligà a obrir una porxada a la planta baixa. Aquest és el moment en què el jardí és substituït per uns magatzems – El Sepu – i que en l'actualitat han esdevingut en diversos locals, però sempre s'ha conservat part de la façana originària.

Al no haver-hi hagut més reformes, sabem doncs, que la fonamentació dataria de finals del segle XVIII moment de construcció de la façana del jardí d'aquest palau.

7. BIBLIOGRAFIA

ALBERCH I FUGUERAS *et alii*; “ Ciutat Vella i Eixample” a *Els Barris de Barcelona*, Vol I, Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1999.

AMADES, Joan; *Històries i llegendes de Barcelona*, Vol II, Ed. 62, Barcelona, 1989.

ARRANT HERRERO, Manuel; *La Rambla de Barcelona: estudi d'història urbana*. Col·lecció Camí Real , Nº 22. Barcelona, 2003.

BRAVO MORATA; *Las calles de Barcelona*, Vol I, Colección de Bolsillo Fenicia, Madrid, 1971.

Catàleg de monuments i conjunts històrico-artístics de Catalunya. ED. Departament de Cultura, Barcelona ,1990.

CIRICI, Alexandre; *Barcelona pam a Pam*, Ed. Teide, Barcelona 1985.

CLARAMUNT, Salvador; *El Pla de Barcelona i la seva història*. A Actes I Congrés d'Història del Pla de Barcelona celebrat a l'Institut Municipal d'Història els dies 12-13 de Novembre 1982. Ed. La Magrana. Barcelona, 1984.

HARRIS, E.C.; *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona, 1979.

HUERTAS, Josefa; “Muralla medieval de Barcelona: darreres intervencions arqueològiques”. A *I Congrés d'arqueologia medieval i moderna a Catalunya: mancances i resultats*. Ed. Acram, Barcelona, 2000.

8. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :101
Sector: Rambla 120 Rasa 100		Fase:	Cronologia: s. XX.
DEFINICIÓ :	Nivell d'us.		
DESCRIPCIÓ :	Paviment de l'acera i carrer Portaferrixa format per rajoles de 60 x 30x 3cm; 20x20x3cm ; i 60 x 40 x 7 cm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	1001	Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	102, 103	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :102
Sector: Rambla 120 Rasa 100		Fase:	Cronologia: s. XX.
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.		
DESCRIPCIÓ :	Nivell de preparació del paviment de formigó. Tindria una potència entre 18 i 22 cm		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	1002	Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	103	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :103
Sector: Rambla 120 Rasa 100		Fase:	Cronologia: s. XX.
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.		
DESCRIPCIÓ :	Nivell format per sauló i restes de material constructiu contemporani. Tenia una potencia que oscil·lava entre 20 i 40 cm.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	1003	Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a		Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :1001	
Sector: Rambla 120 Sondeig 1000		Fase:	Cronologia: s. XX.	
DEFINICIÓ :	Nivell d'us.			
DESCRIPCIÓ :	Paviment de l'acera format per rajoles de 20 x 20x 3cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	101	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	1002, 1003	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :1002	
Sector: Rambla 120 Sondeig 1000.		Fase:	Cronologia: s. XX.	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.			
DESCRIPCIÓ :	Nivell de preparació del paviment de formigó. Tindria una potència entre 10 cm			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	102	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	1003, 1005	Es cobert per	1001
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :1003	
Sector: Rambla 120 Sondeig 1000		Fase:	Cronologia: s. XX.	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.			
DESCRIPCIÓ :	Nivell format per sauló i restes de material constructiu contemporani. Tenia una potencia que oscil·lava entre 10 i 42 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a	103	Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	1005	Es cobert per	1001,1002
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :1004	
Sector: Rambla 120 Sondeig 1000		Fase:	Cronologia: Indeterminat.	
DEFINICIÓ :	Unitat estratigràfica negativa.			
DESCRIPCIÓ :	Rasa del mur U. E. 1005			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a	1003	Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE :1005	
Sector: Rambla 120 Sondeig 1000		Fase:	Cronologia: finals XVIII.	
DEFINICIÓ :	Estructura			
DESCRIPCIÓ :	Sabata fonamentació del mur del jardí del plau Moja. La sabata estaria coberta de morter de calç de color blanquinós que no ens permet veure el sistema constructiu del mur. També estava molt arrasat. Aquest tenia unes dimensions vistes de 70 cm de llarg, 34 cm d'ample i una potència de 32 cm. Estaria a una cota de 11.358 metres s. n. m.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a	1004	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	1001,1002, 1003
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

9. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

9.1- Documentació fotogràfica

9.2- Documentació Planimètrica

Fotografia 1: Sondeigs inicials.

Fotografia 2: Rasa 100 en el tram de La Rambla

Fotografia 3: Restes d'altres canalitzacions anteriors.

Fotografia 4: Secció de la rasa 100.

Fotografia 5: Evidències de d'altres serveis en la rasa 100.

Fotografia 6: Col·locació dels tubs en el tram de La Rambla.

Fotografia 7: Aparició de diversos serveis.

Fotografia 8: Fonamentació U. E. 10005 arrebossada amb morter de calç de color blanquinós.

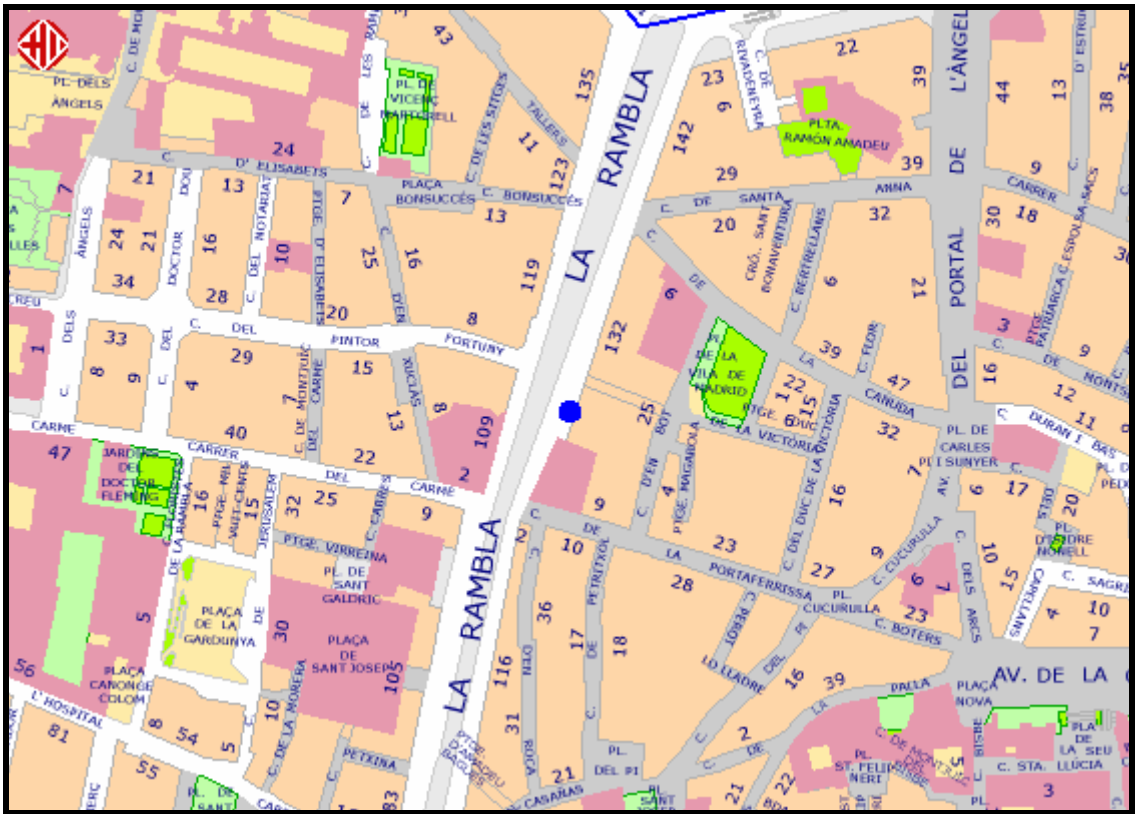
Fotografia 9: Rasa 100 en el tram del carrer Portaferrissa.

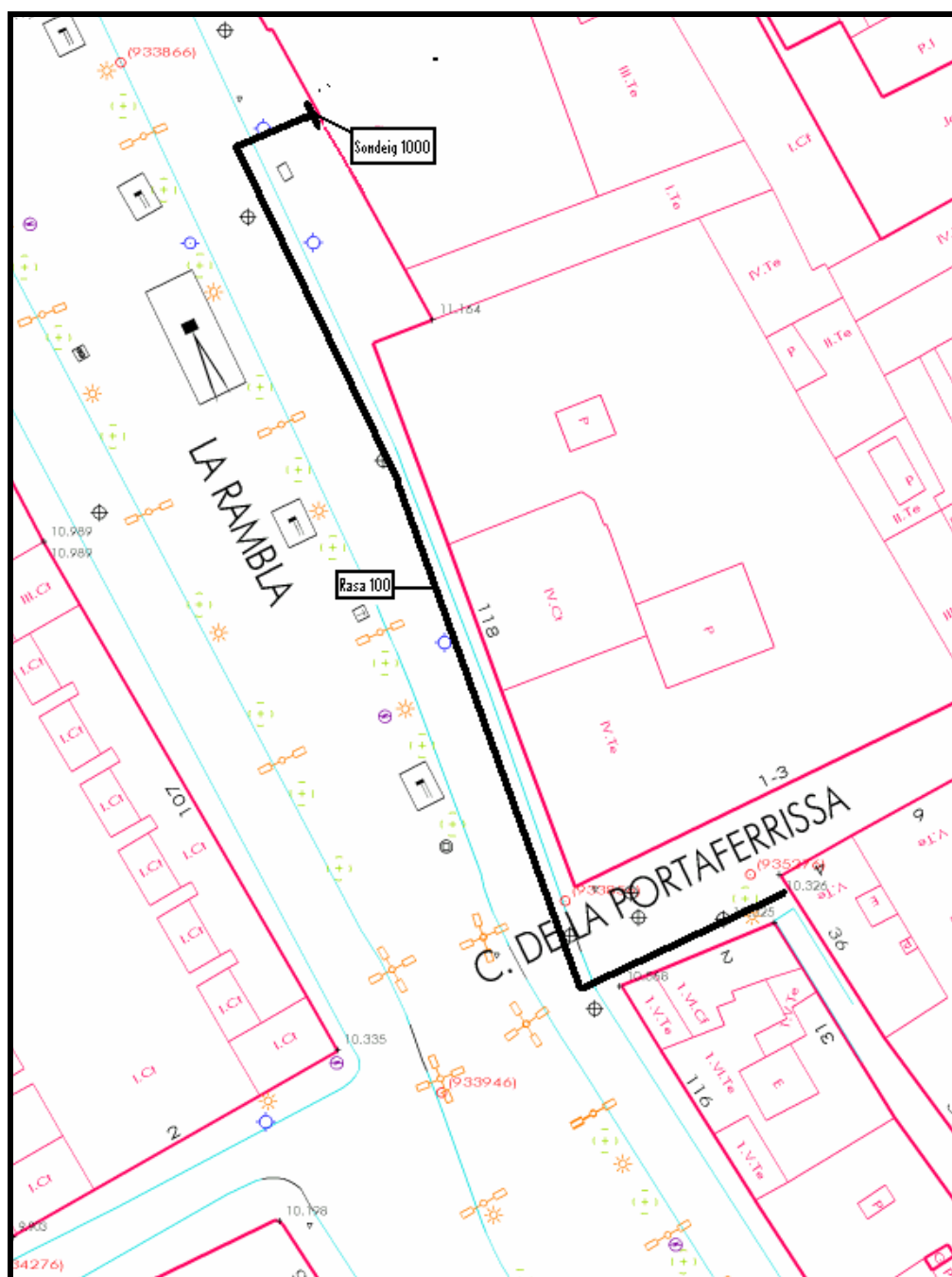
Fotografia 10: Col·locació dels tubs en el carrer de Portaferrixa.

Plànol general de la intervenció.

Plànol de situació Rasa 100 i Sondeig 1000.

ESCALA 1: 500

Planta Sondeig 1000

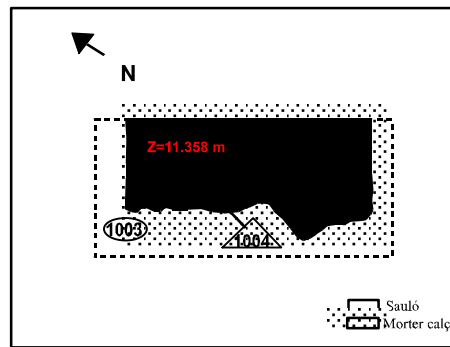

Fig. 1

Secció Sondeig 1000

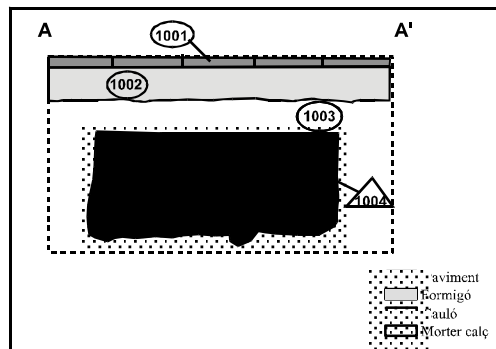

Fig. 2

Rambla 120
100/04
Sondeig 1000
U. E. 1005

ESCALA 1:20